

Dimanche 2 février 47

Picasso

ВО РАМКИТЕ НА СРЕДБАТА НА СОЛИДАРНОСТА 1967

САЛОН НА МУЗЕЈОТ – ГУРО САЛАЈ 34

**МУЗЕЈОТ
НА СОВРЕМЕНА
УМЕТНОСТ
ОД СКОПЈЕ**

**ВО СОРАБОТКА
СО ГАЛЕРИЈАТА
ЛУИЗ
ЛЕРИС
ОД ПАРИЗ**

ПАБЛО ПИКАСО

**60 ОРИГИНАЛНИ
ГРАФИЧКИ
ЛИСТОВИ
(1924-1965)
СКОПЈЕ**

7. VII - 10. IX. 1967

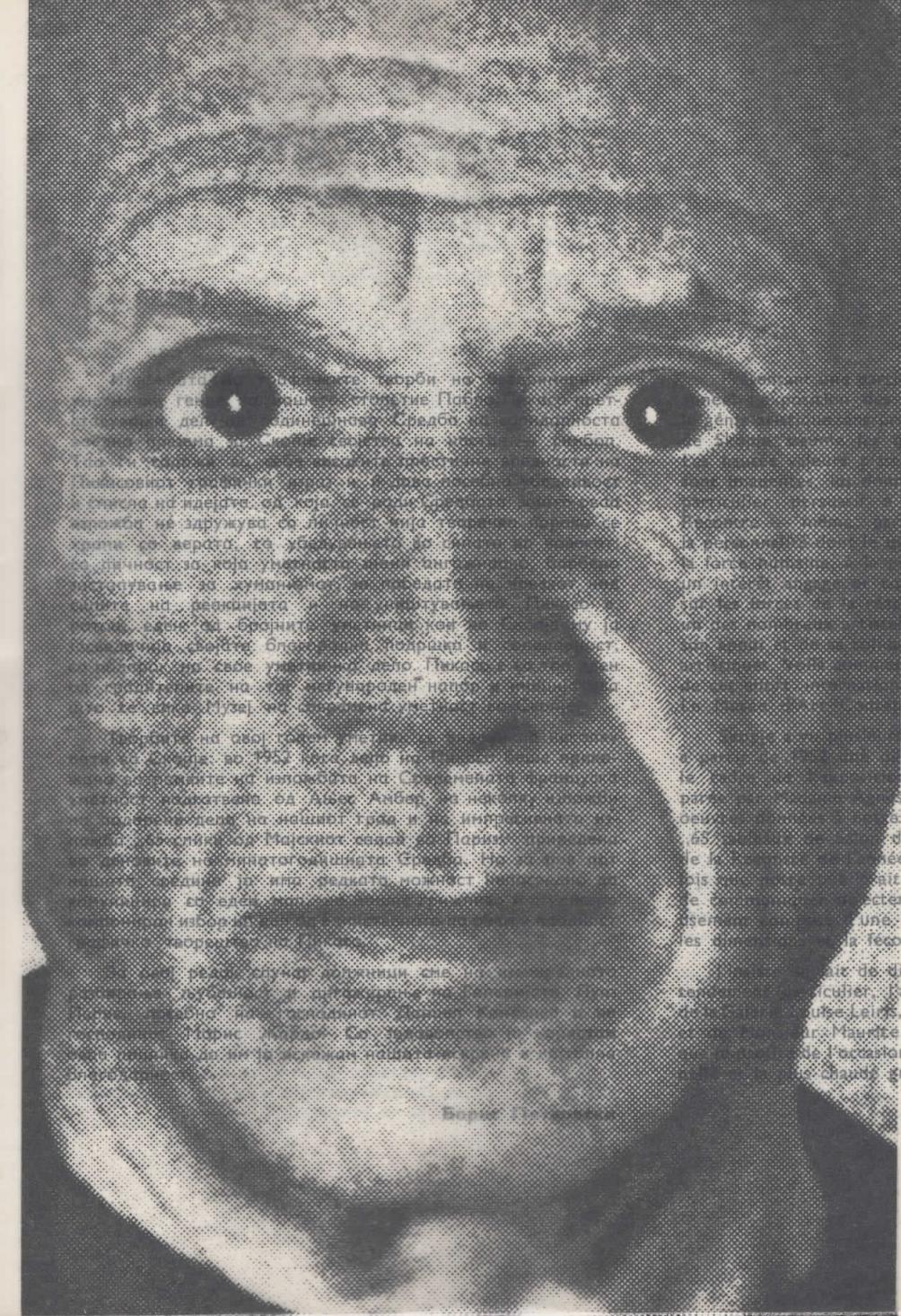
БОГРАНКИТЕ ОТ СЪДЪРЖАНИЯТА НА СОВРЕМЕНОСТА 1967

ЧЕЛСИЙ
ДИМитров АН
ТЮНТЕМК
ЗИЛОВ ДО
ДЯТКОВАСОВ ОБ
СО САЛАМУХА
БНДР
ЗИФЕВ
ЗИМАЛ ДО
ОДАЕН П. ОВЕАР

ИКРАННИЧО ОБ
ПАРИКАРІ
НЕОТСИА
(заг.-бъл.)
ЗИЛОВ

1967 №1-81-817-3

САЛОН НА МУЗЕЮТ — ГУРО САДАРІ

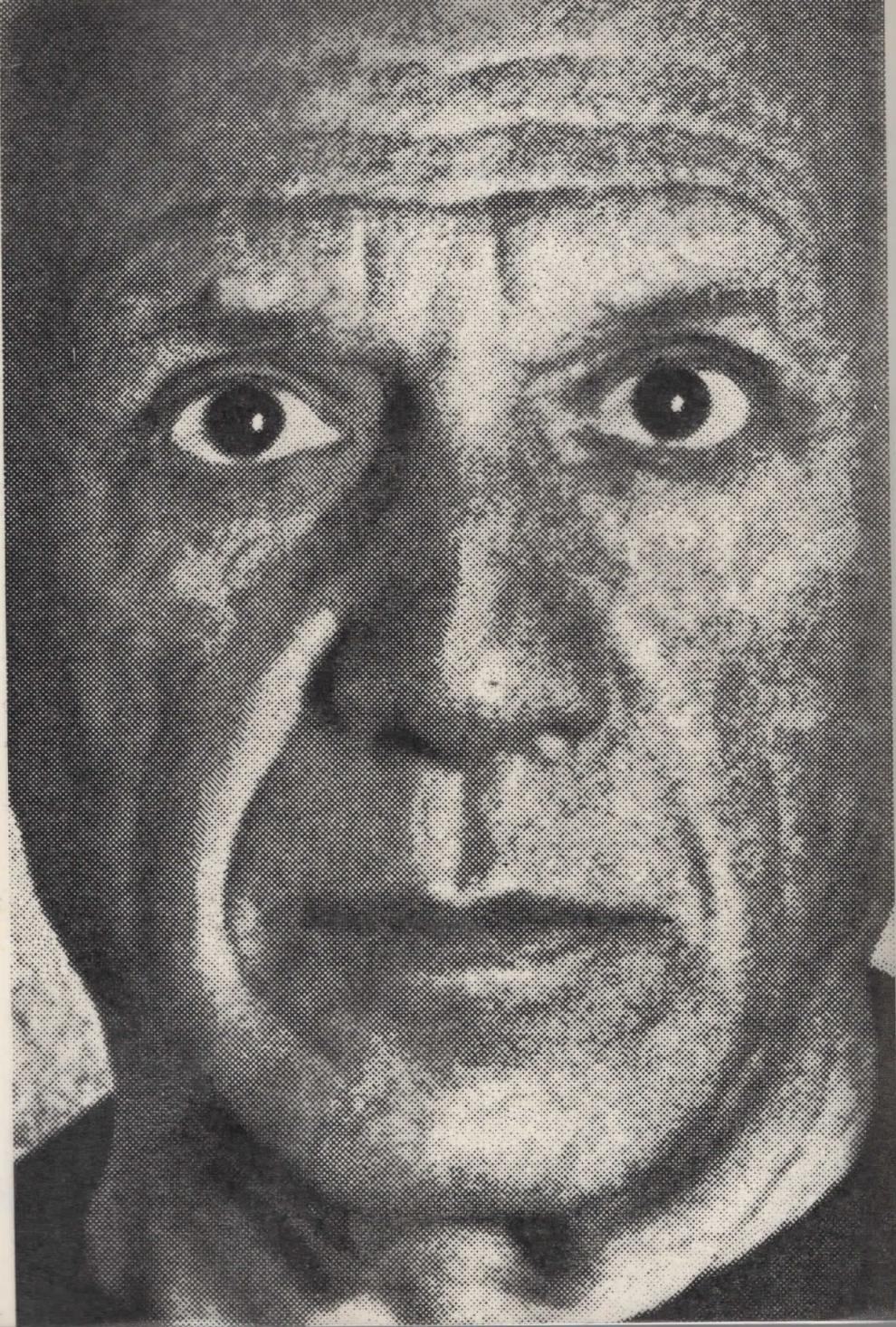
de la Rencontre de solidarité de cette œuvres graphiques de Pablo Picasso écedant dans notre siècle, pour la ville qualités d'un événement — symbole.ques de l'expression graphique qu'y ent une signification et un caractère l'idée de laquelle fut née la ce que cette exposition nous unit à message créatif est nourri de la foi dans personnalité pour laquelle l'art signifie combattif pour la victoire de l'homme tion et de la destruction. Picasso est s qui a donné à Skopje les preuves de urité, en lui donnant un de ses œuvres et Picasso est devenu un des initiateurs al et de cette initiative qui s'appelle mporain à Skopje.

À fois les œuvres de ce grand artiste: œuvre de Picasso était présentée dans „L'art français contemporain“ prés Ambert: à plusieurs expositions des ville et à l'exposition impressionable de Mai de Paris“, organisée les jours dernière passée. Mais c'est pour la première fois que l'honneur, la possibilité et le plaisir étement un choix réduit et très soigné une partie de la création de Picasso dont la fécondité sont uniques et originales.

Il faut dire que nous devons beaucoup à l'en- seiller, amabilité et l'engagement de la part du Musée Leiris, surtout de Monsieur Daniel Kahweiler et Mrs. Maude Jardot. C'est avec un grand plaisir que l'occasion pour leur exprimer notre exceptionnelle gratitude.

Boris Petkovski

и сюда
попадают
люди из
столицы
страны из
которых
никто не
может
выйти
из-за
такого
огня. Огнём
запаленных
деревьев
запахом
горелой
земли

Изложбата на графичките творби на беспримерниот уметнички гени на нашето столетие Пабло Пикасо претставувајќи дел од годинешнава Средба на солидарноста воедно презема за Скопје својства на настан — симбол. Таа ги содржи во себе високите пластични вредности на Пикасовиот графички израз и ѝ дава посебна убедливост и смисла на идејата од која се роди Средбата: зашто оваа изложба нё здружува со личност чија творечка порака се храни со верата, со убедувањето во силата на човекот; со личност за која уметноста значи ангажирано, борбено застапување за хуманизмот, за победата на човекот над силите на реакцијата и на уништувањето. Пикасо е, потоа, еден од бројните уметници кои на Скопје му ја засведочија својата благородна поддршка и солидарност, со подарок на свое уметничко дело. Пикасо е со тој еден од градителите на тој меѓународен напор и иницијатива што се вика Музеј на современа уметност во Скопје.

Творбите на овој голем уметник се видени на неколку пати во Скопје: во 1952 кога дело на Пикасо беше прикажано во рамките на изложбата на Современата француска уметност подготвена од Ањес Амбер, на неколку изложби на подарени дела на нашиот град и на импресивната изложба „65 слики од Мајскиот салон во Париз“ приредена во деновите на минатогодишната Средба. Но за прв пат нашата средина ја има редката можност непосредно да комуницира со еден мал, но мошне грижливо и студиозно компониран избор на дел од единственото по обем и плодност графично творештво на Пикасо.

За овој редок случај должностни сме на извонредното разбирање лубезност и ангажирање на Галеријата Луиз Лерис, посебно на господинот Даниел Канвелер и на господинот Морис Жардо. Со задоволство ја користам оваа прилика да им ја искажам нашата искрена и најтопла благодарност.

Борис Петковски

Présentant une partie de la Rencontre de solidarité de cette année, l'exposition des œuvres graphiques de Pablo Picasso le génie artistique sans précédent dans notre siècle, pour la ville de Skopje assume les qualités d'un événement — symbole. Les hautes valeurs plastiques de l'expression graphique qu'y sont imanentes, lui donnent une signification et un caractère particulier persuasif à l'idée de laquelle fut née la Rencontre — même; parce que cette exposition nous unit à la personnalité dont le message créatif est nourri de la foi dans la force humaine, à la personnalité pour laquelle l'art signifie un intérêt engagé et combattif pour la victoire de l'homme sur les forces de la réaction et de la destruction. Picasso est un des nombreux artistes qui a donné à Skopje les preuves de son appui et de sa solidarité, en lui donnant un de ses œuvres artistiques. Voilà comment Picasso est devenu un des initiateurs de cet effort international et de cette initiative qui s'appelle Le Musée d'Art Contemporain à Skopje.

Skopje a vu plusieurs fois les œuvres de ce grand artiste: à partir de 1952 une œuvre de Picasso était présentée dans le cadre de l'exposition „L'art français contemporain“ préparée par Madame Agnes Ambert: à plusieurs expositions des œuvres données à notre ville et à l'exposition impressionnante „65 tableaux de Salon de Mai de Paris“, organisée les jours de la Rencontre de l'année passée. Mais c'est pour la première fois que notre public ait l'honneur, la possibilité et le plaisir de communiquer directement un choix réduit et très soigneusement composé d'une partie de la création de Picasso dont les dimensions et la fécondité sont uniques et originales.

J'insiste au fait de dire que nous devons beaucoup à l'enthousiasme particulier, l'amabilité et l'engagement de la part de la Galerie Louise Leiris, surtout de Monsieur Daniel Kahweiler et de Monsieur Maurice Jardot. C'est avec un grand plaisir que je profite de l'occasion pour leur exprimer notre exceptionnelle et la plus chaude gratitude.

Boris Petkovski

Пикасо е најхуманиот човек: затоа ни е и толку близок. Тој едноставно го раскажува својот живот. Се што го возбудува се одразува во неговото сликарство, не низ двоглед што го деформира споменот, туку онака како постепено се одвива неговиот живот. За Пикасо, единствено постои сегашниот момент: во тоа е тајната на неговата константна „расположивост“. Еве веќе половина век како ја имам привилегијата да бидам покрај него, да бидам, негов пријател. Ова пријателство го збогати мојот живот. Јас му благодарам за тоа.

Даниел Анри Канвелер

Пикасо е олицетворение на уметник од 20 век. Со сподобата и авторитетот својствени на генијот, тој го изрази во своите дела она чувство за животот кое се однесува на нашето време, во сите негови нијанси. Не како резервиран набљудувач, но како ангажиран човек кој во своите дела, сведочи за својата солидарност со целиот свет.

Кристијан Зерво

Пикасо, треба на тоа да се инсистира, никогаш не заборава дека е човек, сместен во извесен кадар на животот, така што главно во неговата околина, меѓу суштествата и нештата за кои е најинтимно поврзан, тој ја избира својата појдовна точка: жената, кучето, ателјето, месниот пејсаж. Сепак изгледа дека вистинската авантура се одигрува меѓу сликарството и него, бидејќи белото платно е всушност слободното место на кое тие ќе се сретнат.

Мишел Лерис

Меѓу луѓето кои најарно го докажале својот живот и за кои не би можело да се рече дека поминале на земјата без веднаш да помислат дека на неа ќе останат, Пабло Пикасо спаѓа меѓу најголемите. Тој на најсмел и највозвишен начин повторно ни ги даде нераздојните докази за постоењето на човекот и светот...

Пикасо ја сака вистината. Но, не онаа фiktivna вистина која ќе ја остави Галатеја постојано инертна и безжivotна, но целокупната вистина која ја поврзува имагинацијата со природата, која се ќе смета за реално и која одејќи постојано од поединчното кон универзалното од универзалното кон поединчното, се прилагодува кон сите вистини, на егзистенцијата, на менувањето, само ако се тие нови, плодни.

Пол Елиар

Графичкото дело на Пикасо ја должи својата убавина на извонредната личност на Мајсторот, на неговиот значаен осет за графизам, на силата и сигурноста на неговиот потез. Неговите отисоци, дела на еден од најголемите сликари — графичари, како оние на Мане, Дега, Рембрант, Гоја, сочинуваат суштински дел на неговата продукција.

Picasso est l'homme le plus humain: c'est pourquoi il est si proche de nous. Il raconte sa vie simplement. Tout ce qui l'agit, se reflète dans sa peinture non à travers les jumelles déformantes du souvenir, mais au fur et à mesure que sa vie se déroule. Pour Picasso, seul existe l'instant présent; c'est là le secret de sa „disponibilité“ constante. Voilà un demi siècle que j'ai le privilège de le côtoyer, d'être son ami. Cette amitié a enrichi ma vie. Je l'en remercie.

Daniel — Henry Kahnweiler

Picasso personifie l'artiste du 20 ème siècle. Avec la liberté et l'autorité propres au génie, il a exprimé dans ses œuvres ce sens de la vie qui est celui de notre époque, dans toutes ses nuances. Non pas en observateur réservé, mais comme un homme engagé qui témoigne dans son œuvre de sa solidarité avec le monde actuel.

Christian Zervos

Picasso il faut y insister, n'oublie jamais qu'il est un homme, situé dans un certain cadre de vie, de sorte que c'est généralement dans ses entours, parmi les êtres et les choses auxquels il est le plus intimement lié, qu'il choisit son point de départ: la femme, le chien, l'atelier, le paysage local. Toutefois, il semble que la véritable aventure se déroule entre la peinture et lui, la toile blanche étant essentiellement le lieu vacant où se produira la rencontre.

Michel Leiris

Parmi les hommes qui ont le mieux prouvé leur vie et dont on ne pourra dire qu'ils ont passé sur la terre sans aussitôt penser qu'ils y restent, Pablo Picasso se situe parmi les plus grands... il nous a redonné, de la façon la plus audacieuse, la plus sublime, les preuves inséparables de l'existence de l'homme et du monde...

Picasso veut la vérité. Non pas cette vérité fictive qui laissera toujours Galatée inerte et sans vie, mais une vérité totale qui joint l'imagination à la nature, qui considère tout comme réel et qui allant sans cesse du particulier à l'universel et de l'universel au particulier, s'accommode de toutes les variétés d'existence, de changement, pourvu qu'elles soient nouvelles, qu'elles soient fécondes.

Paul Eluard

L'œuvre gravé de Picasso doit sa beauté à la personnalité exceptionnelle du Maître, à son sens remarquable du graphisme, à la force et à la sûreté de son trait. Ses estampes, œuvres d'un des plus grands peintres — graveurs, comme celles d'un Manet, d'un Degas, d'un Rembrandt, d'un Goya, constituent une part essentielle de sa production!

... Пикасо исто така се бави со графика и поради својата желба за обнова, менување, новости, и за да ја запознае поарно јавноста, жестоко шокирајќи ја, со својата волја за осовременување на визијата на светот.

Колекцијата Волар е врвот на неговата графичка продукција меѓу двете војни. Овие стотини парчиња со извонредно совершенство и нечуена сигурност на потезите се токму во центарот на неговото творештво. Таа, пред се, покажува еден уметник, еден скулптор.

Пикасо прави графика веќе шеесет години и Сабартес го образложува тоа: „Тој едноставно се зафати со правење на графика, за да проба, потоа ја разбра сериозно. Значи, наклоноста кон победената тешкотија, кон продлабочувањето, беа тие моменти што го доведоа до графиката и затоа уметникот постојано беше обиколен од најарните технички мајстори; со нив тој ги реализира своите пронајдоци во најразновидни техники: бакропис, акватинта, сува-игла, бакрорез, „rapier report“, лавирана литографија, литографија со перо. Кога Пикасо се занимава со било која од овие графички техники, тој ги обновува работејќи со зачудувачко штедење на средствата ...“

После 1944 година, Пикасо се одушевува од литографијата. Овие литографии, од кои прави по повеќе дневно и за кои знае дека сите ќе бидат отиснати во педесет примероци, му служат на Пикасо како демонстрација. Обработувајќи еден ограничен број на сикеи, тој покажува секогаш, како тргнувајќи од едно конвенционално дело, понекогаш од некоја копија, може да се дојде, кога се има генијалност, после пет, осум или дваесет обиди, до една едноставна композиција, во која формата е сведена на суштественото, без да ја изгуби својата човечка вредност. Во последните негови дела нема повеќе од два сикеи: „Прегратка“ и „Сликарот пред својот штафелј“ . Првата му е блиска уште од 1930 година; една негова варијанта беше видена во „Историјата на Минотаурот“; второто сике е исто така повторување на теми од 1930 година, т. е. во времето кога имал педесетина години.

Жан Адемар

Од пред кратко време Пикасо се оддава на линорезот. Нова активност, која без сомнение се должи на самата желба на уметникот да ѝ даде на бојата посебно место во графичкото творештво, додека таа дури и во литографијата имаше второстепена улога. Земајќи го длетото, Пикасо се стремеше помалку кон тоа да открие нов свет на предмети и форми отколку да ги испроба формите со за него непознатите технички можности. Како и секој пат кога се зафаќа за нова задача-скулптура, литографија, керамика или акватинта — тој постигнува резултати кои можат да се споредат само со претходните креации на самиот Пикасо.

Вилхелм Бек

... Picasso pratique aussi la gravure par son désir de renouvellement, de changement, de nouveauté, et pour faire mieux connaître au public, en le choquant violemment, sa volonté de renouveler la vision du monde.

La Suite Vollard est le sommet de sa production graphique d'entre les deux guerres. Cette centaine de pièces d'une perfection extraordinaire et d'une sûreté de traits inouïe est bien au centre de son oeuvre. Elle montre avant tout, un artiste, un sculpteur. Picasso grave depuis soixante ans, et Sabarthès raconte pourquoi: „Il s'est mis à la gravure simplement, pour faire des essais, puis il l'a prise au sérieux. C'est donc le goût de la difficulté vaincue, celui de l'approfondissement qui l'amènent à l'estampe, et c'est pourquoi le Maître s'est toujours entouré des meilleurs techniciens; avec eux, il réalise des trouvailles dans les techniques les plus variées: l'eau-forte, l'aquatinte, la pointe sèche, le burin, le papier report, le lavis lithographique, la litho à la plume. Chacune de ses techniques, Picasso, dès qu'il les pratique, les renouvelle en travaillant avec une étonnante économie de moyens ...“

Après 1944, Picasso s'enthousiasme pour la lithographie. Ces lithographies qu'il exécute parfois à raison de plusieurs par jour et dont il sait qu'elles seront toutes tirées à cinquante exemplaires il s'en sert pour une démonstration. Traitant un très petit nombre de sujets il montre toujours comment, en partant d'une œuvre conventionnelle, parfois d'une copie, on peut arriver, lorsq'on a du génie, après cinq, huit ou même vingt états, à une composition dépouillée, où la forme est réduite à l'essentiel, sans perdre sa valeur humaine. Dans les planches récentes, il n'y a plus que deux sujets: „L'étréinte“ et „Le peintre devant son chevalet“. Le premier lui est familier depuis 1930: on en a vu une variante dans l'histoire du Minotaure; le second est aussi la reprise de thèmes de 1930, c'est-à-dire du moment de ses cinquante ans.

Jean Adhémar

Picasso ne s'adonne que depuis fort peu de temps à la gravure sur linoléum. Activité nouvelle, due, sans nul doute, au désir de l'artiste de rendre à la couleur une place de choix dans la création graphique, alors que celle-ci jusqu'à présent — même dans la litho — n'avait tenu qu'un rôle subordonné. En prenant la gouge, il s'agissait moins, pour Picasso, de découvrir, un nouvel univers d'objets et de formes que de mettre les formes qu'il maîtrisait à l'épreuve de possibilités techniques pour lui inconnues. Comme chaque fois qu'il s'ait mesuré à une tâche nouvelle — sculpture, litho, céramique ou aquatinte, il obtient des résultats qui ne sont comparables à rien sinon aux précédentes créations de Picasso lui — même.

Wilhelm Boek

ПАБЛО ПИКАСО

PABLO PICASSO

- 1881 — роден на 25 октомври во Малага, Андалузија (Шпанија). Студирал на Академијата San Fernando во Мадрид.
- 1891 — настануваат неговите први цртежи. До 1895 се наоѓа во Барселона.
- 1896 — отвора свое прво ателје во Барселона. Во 1897, кога Пикасо има 16 години излегува првата статија за уметникот во „La Vanguardia“. Кусо патување во Мадрид.
- 1900 — први илустрации публиковани во ревијата *Joventut*. Прво патување во Париз, каде се одржува Универзалната изложба. Продава 3 скиси на Берта Вајл (Berthe Weill).
- 1901 — престој во Мадрид, каде издава една кусотрајна ревија „Arte Joven“ (Млада уметност), која тој ја илустрира. Втора посета на Париз. Прва изложба во Париз кај Волар (Vollard). Средба со Макс Жакоб (Max Jakob) со кој се зближува. Почеток на „синиот“ период.
- 1902 — во есен по трет пат патува во Париз.
- 1904 — се настанува дефинитивно во Париз, 13 ул. Ravignan кај „Bateau—Lavoir“ каде живее 5 години.
- 1905 — средба со Аполинер (Apollinaire). Посетува циркуски претстави.
- Почетокот на „розовиот“ период. Патување во Холандија. Русот Шчукин му купува повеќе од 50 големи платна од периодот до 1914. (Најважните сега се наоѓаат во музеите во Москва и Ленинград). Од 1904—1905 работи 16 бакрописи — „Акробати“ („Les Saltimbanques“), публикувани 1913 од Волар.
- 1906 — средба со Матис (Matisse). Работи портрет на Гертруда Штајн (Gertrude Stein), која тврди дека позирала 80 пати пред Пикасо. Го започнува големото платно „Госпоѓиците од Авињон“ („Les Demoiselles d'Avignon“), посветено на истоимена улица во Барселона.
- 1907 — го завршува ова платно; насликува две глави на жени, жестоко деформирани и колорирани под влијание на ибериската уметност. Почетокот на периодот наречен „црнечки“. Аполинер го запознава со Брак (Braque). Трговецот на слики Канвелер (Kahnweiler) ја презема целата продукција на уметникот.
- 1908 — организира банкет во чест на Анри Русо (Henri Rousseau). Слика под влијанието на Сезан (Cézanne).
- 1909 — почеток на периодот наречен „аналитички кубизам“. Излага во Минхен кај Танхојзер (Thannhauser).
- 1912 — почеток на периодот наречен „синтетички кубизам“, во кој работи напоредо со другите правци скоро до 1923.
- 1915 — натуралистички портрети на Макс Жакоб, Волар и др.
- 1917 — Жан Кокто (Jean Cocteau) го убедува да ја прифати понудата на Дјагилев да оди во Рим за да приготви декори и костими за неговиот балет Парада, прикажан пред тоа во Париз.
- 1919 — патување во Лондон.
- 1920 — почеток на „нео-класицистичкиот“ период. Величенствени актови. Глави на гигантски жени.
- 1921 — декори за балетот „Cuadro Flamenco“. Слика истовремено две верзии за „Три музиканти“.
- 1922 — слика „Уплашени жени на брегот на морето“.
- 1925 — згрчени личности со деформирана и искривена анатомија. Влијание на надреализмот.
- 1928 — период „Динар“ („Dinard“).
- 1929 — скулптурален стил.Период на „метаморфози“ или чудовишта на брегот на морето.
- 1931 — илустрации за Алберт Скира „Метаморфозите на Овидие“ („Les Métamorphoses d'Ovide“) 30 „класични“ бакрописи.
- 1932 — серија на заспани жени. голема ретроспективна изложба во галеријата Georges Petit во Париз. изложба „Пикасо“ во Kunsthaus во Цирих.
- 1934 — долго патување во Шпанија. Борби со бикови (Tauroromachies).
- 1936 — кружна изложба во Барселона, Билбао, Мадрид. Во јули избувнува шпанската граѓанска војна. Пикасо е на страната на републиканците. Го прифаќа местото директор на Прадо. Неговата дејност ќе придонесе да се сочуват уметничките трезори.
- 1937 — работи графики од циклусот „Соништа и заблуди на Франко“ (со текст) и ја слика „Герника“ (Guernica).

1938 — серија на „експресионистички“ глави со двојни лица.
 1939/40 — изложба „40 години од уметноста на Пикасо“ во Museum of Modern Art во Њујорк и во Art Institute во Чикаго.
 1945 — за време на окупацијата продолжува да работи со внесување на симболи. Во исто време прави голема статуа излиена во бронза „Човек со овца“. После ослободувањето на Париз учествува за прв пат во Есенскиот салон.
 1946 — ја обновува керамиката во Валорис. Подарува на Музејот во Антиби голем дел од неговите најважни нови платна.
 1947 — интензивно работи литографија, пронајдува нови начини со натуралистички сикеи.
 1953 — го слика платното „Војна и мир“. ретроспективни изложби во Лион, Musée de Lyon; Милано, Palazzo Reale; Рим, Galleria Nazionale d'Arte Moderna.
 1955 — се настапува во Кан, каде и сега живее. ретроспективна изложба во Musée d'Arts décoratifs во Париз. истата изложба е прикажана во Минхен, Хамбург и Келн.

КРАТКА БИБЛИОГРАФИЈА BIBLIOGRAPHIE SOMMAIRE

G. Apollinaire: Les peintres cubistes, Париз 1913.
 A. J. Eddy, Cubists and post-impressionism, Чикаго 1914.
 A. H. Barr: Cubism and Abstract Art, Њујорк, 1936.
 R. Desnos, Seize peintures 1939—1943, Париз 1943.
 A. H. Barr: Fifty years of his art, Њујорк 1946.
 W. Lieberman: The Ballet, Њујорк 1946.
 J. Sabartès: Portraits et souvenirs, Париз 1946.
 B. Geiser: Lithographies 1945—1948, Њујорк 1948.
 H. Kahnweiler. Les sculptures, Париз 1949.
 F. Mourlot, P. lithographie, 1919—1947, Монте Карло 1949.
 S. et G. Ramié: Céramiques, Женева 1949.
 C. Zervos, Dessins, Париз 1949.
 G. C. Argan: Scultura di Picasso, Венеција 1953.
 J. Sabartès: Picasso, Documents iconographiques, Женева 1954.
 Picasso-peintures 1955—1956 (предговор: D. H. Kahnweiler), Галерија Луиз Лерис, Париз 1957.

1957 — ретроспективна изложба во Museum of Modern Art во Њујорк и во Art Institute во Чикаго.
 1958 — самостојна изложба на негови слики, цртежи, скулптури, керамика, графики и илустрирани книги во Museum of Art во Филаделфија.
 1959 — самостојна изложба во Musée Cantini во Марсеј.
 1960 — самостојна изложба во Tate Gallery во Лондон.
 1962 — самостојна изложба во повеќе галерии во Њујорк.
 1964 — самостојна изложба „Пикасо и човекот“ во Art Gallery во Торонто, во Museum of Fine Arts во Монтреал.
 самостојна изложба во National Museum of Modern Art во Токио, во National Museum of Modern Art во Кјото и во Prefectural Museum of Art во Нароја.
 1966 — самостојна изложба во Musée de Tel-Aviv во Тел Авив и во Musée d'Israël во Ерусалим.
 1966/67 — голема ретроспективна изложба во Париз: Grand Palais (слики), Petit Palais (цртежи, скулптури и керамика) и во La Bibliothèque Nationale (графики).

Picasso-les ménines, (предговор: Michel Leiris), Галерија Луиз Лерис, Париз 1959.
 Picasso-45 gravures sur linoléum 1958—1960, (предговор: Berhard Geiser) Галерија Луиз Лерис, Париз 1960.
 Picasso-dessins 1959—1960, (предговор: Michel Leiris), Галерија Луиз Лерис, Париз 1960.,
 Picasso-le déjeuner sur l'herbe (1960—1961), (предговор: Douglas Cooper), Галерија Луиз Лерис, Париз 1962.
 Wilhelm Boek, Pablo Picasso — Linogravures. Париз 1962.
 Picasso—Peintures (Vauvenargues 1959—1961), (Предговор: Maurice Jardot), Галерија Луиз Лерис, Париз 1962.
 Picasso-peintures 1962—1963, (Предговор: Michel Leiris), Галерија Луиз Лерис, Париз 1964.
 Pablo Picasso — Gravures, Bibliothèque Nationale (предговор: Jean Adhémar), Париз 1966.
 Picasso (предговор: Paul Eluard), Stedelijk Museum, Амстердам, 1966.

КАТАЛОГ

CATALOGUE

КОЛЕКЦИЈА ВОЛАР
SUITE VOLLARD

1. Скулптор и модел на коленици покрај прозорец
Sculpteur et modèle à genou auprès d'une fenêtre
2. Минотаур, скулптор и три девојки
Minotaure, sculpteur et trois filles
3. Слеп минотаур и девојченце со галабица
Minotaure aveugle et fillette à la colombe
4. Фаун разголува жена
Faune dévoilant une femme
5. Минотаур бакнува девојка пред една млада двојка
Minotaure embrassant une fille devant un jeune couple

бакропис eau-forte	36,7 × 29,8	8. I V. 1933
комб. тех. tech. compr.	29,7 × 36,6	18. VI. 1933
комб. тех. tech. comp.	23,7 × 29,8	23. X. 1934
акватинта aquatinte	31,7 × 41,7	12. VI. 1936
комб. тех. tech. compr.	29,8 × 36,8	18. V. 1933

ЛИТОГРАФИИ

LITHOGRAPHIES

6. Ут на столица Le hibou sur la chaise	65 × 50	20. I. 1947
7. Бетсабе II Bethsabé II	65 × 50	30. III. 1947
8. Два галаба Les deux pigeons	50 × 65	19. III. 1947
9. Галаб на бела позадина Le pigeon sur fond blanc	50 × 66	2. II. 1947
10. Човек кој спие и клекната жена Dormeur et femme accroupie	50 × 65	11. V. 1947
11. Фаун во профил Le faune de profil	76 × 57	10. III. 1948
12. Бел бик Le taureau blanc	65 × 50	XI. 1948
13. Крастава жаба Le crapaud	50 × 66	13. I. 1949
14. Полска кабаница Le manteau polonais	77 × 56	1949
15. Венера и Амор по Лука Кранах Vénus et l'amour d'après Luca Cranach	80 × 58	25. V. 1949
16. Венера и Амор на црн фон Venus et l'amour sur fond noir	76 × 56,5	30. V. 1949
17. Проба La répétition	50 × 65	21—26. II. 1954
18. Модел и две личности Le modèle et deux personnages	57 × 77	14. III. 1954
19. Колекција на мали слики Collect on de tableautins	56,5 × 77	1. XII. 1956
20. Портрет на Х. К. Portrait de H. K.	65 × 50	3. VI. 1957

21. Игри и четиво Les jeux et la lecture		50,5 × 65,5	23—24. I. 1953
22. Жаклина која чита Jacqueline lisant		65 × 50	18. XII. 1957
23. Властелин и девојче Seigneur et fille		65 × 50	6. I. 1959
24. Корида Corrida		65 × 50	7. II. 1961

ЛИНОРЕЗИ

LINOGRAVURES

25. Биста на жена по Лука Кранах Младиот Buste de femme d'après Lucas Cranach le jeune		76,5 × 57	1958
26. Фауни и коза Faunes et chèvre		62 × 75	1959
27. Две жени Deux femmes		62 × 75	27. IX. 1959
28. Баханалија од 27. XI. 1959 Bacchanale de 27. XI. 1959		62 × 75	27. XI 1959
29. Пикадор и коњ Picador et cheval		75 × 62	23. IX. 1959
30. Две жени со гуштер Deux femmes au lézard		62 × 75	1959
31. Баханалија со бик Bacchanale au taureau		62 × 75	30. XI. 1959
32. Глава на фаун Tête de faune		75 × 62	1962
33. Појадок на трева Le déjeuner sur l'herbe		62 × 75	1962
34. Мртва природа со шише Nature morte à la bouteille		75 × 62	1962
35. Мртва природа под ламба Nature morte sous la lampe		75 × 62	1962
36. Појадок на трева Le déjeuner sur l'herbe		62 × 44	1962
37. Појадок на трева Le déjeuner sur l'herbe		62 × 75	13. III. 1962
38. Прегратка L'étreinte		62 × 75	15. X. 1963
39. Жаклина која чита Jacqueline lisant		75 × 62	1962

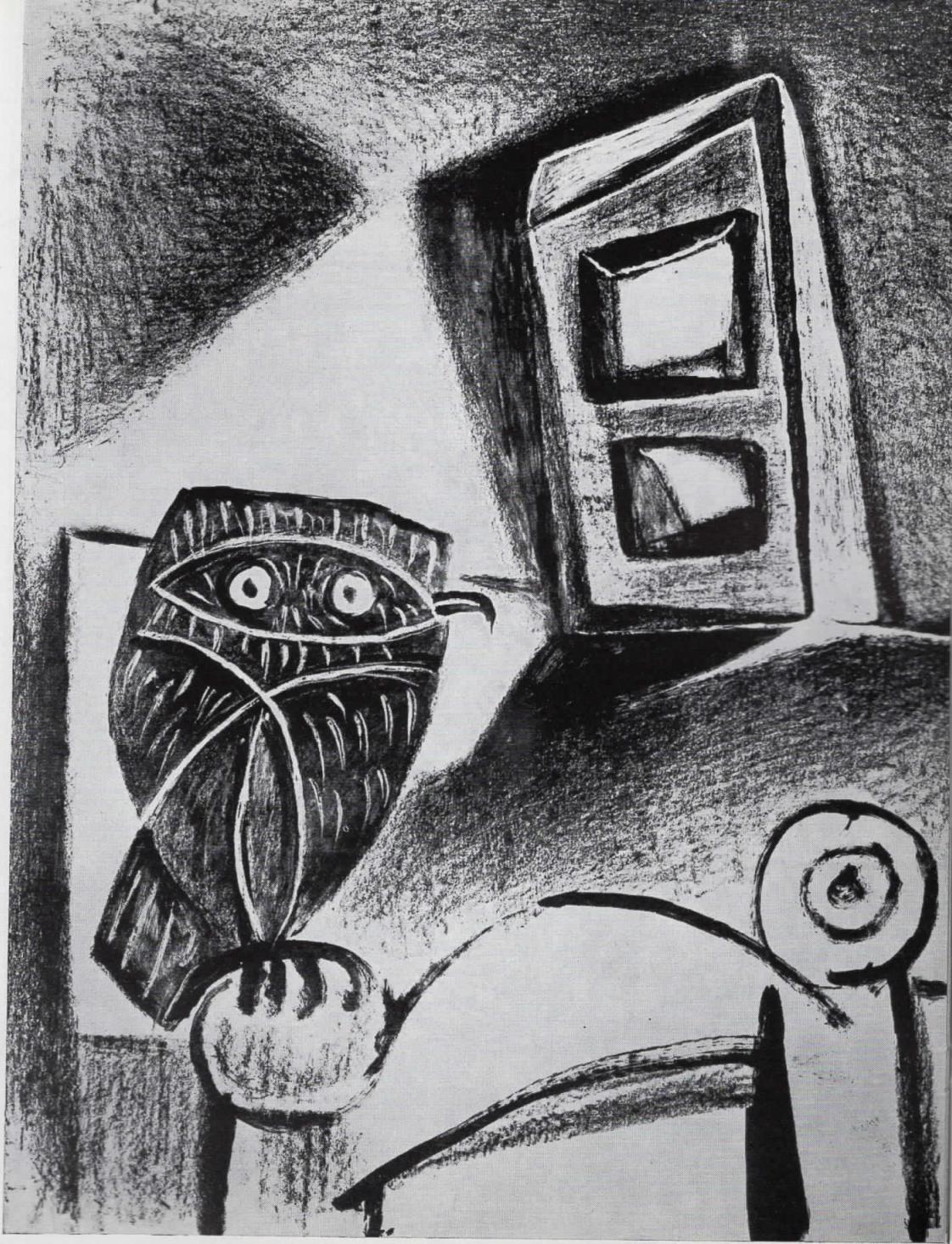
ГРАФИКИ

GRAVURES

40. Череп од коза Le crâne de chèvre	акватинта aquatinte	56 × 76	14. V. 1952
41. Мајчинство Maternité	бакропис eau-forte	57 × 76,5	1924

42. Мајка и деца Mère et enfants	бакропис eau-forte	25,8 × 30,7	1953
43. Брадат човек и жена Homme barbu et femme	бакропис eau-forte	27,6 × 20	1934
44. Две жени во ентериер Deux femmes dans un intérieur	бакропис eau-forte	26,5 × 19,5	23. III. 1933
45. Пушач Fumeur	боен лак во боја verniss mou couleur	57 × 41	22. VIII. 1964 I
46. Пушач Fumeur	акватинта во боја aquatinte en couleur	57 × 41	27. VIII. 1964 I
47. Пушач Fumeur	акватинта во боја aquatinte en couleurs	57 × 41	27. VIII. 1964 II
48. Пушач Fumeur	акватинта и бакропис aquatinte et eau-forte	57 × 41	7. IX. 1964 III
49. Сликарот и неговиот модел Le peintre et son modèle	акватинта, сува игла и бакрорез aquatinte, pointe sèche et burin	51,5 × 66,5	5. XII. 1963
50. Ателјето на сликарот L'atelier du peintre	бакропис eau-forte	37 × 48	5. XII. 1963
51. Сликарот и неговиот модел Le peintre et son modèle	акватинта и бакропис aquatinte et eau-forte	46 × 61,5	5. XII. 1964
52. Сликарот и неговиот модел Le peintre et son modèle	акватинта и сува игла aquatinte et pointe-sèche	32,5 × 45	18. XI. 1963
53. Сликарот и неговиот модел Le peintre et son modèle	акватинта и бакропис aquatinte et eau-forte	32,5 × 45	3. I. 1964 II
54. Две жени Deux femmes	сува игла pointe-sèche	47 × 57,5	2. III. 1965 III
55. Модел Le modèle	акватинта и бакропис aquatinte et eau-forte	58 × 43,5	1. III. 1965 IV
56. Во ателје Dans l'atelier	акватинта и сува игла aquatinte et pointe-sèche	39 × 52	13. III. 1965 IV
57. Во ателје Dans l'atelier	акватинта aquatinte	39 × 52	15. III. 1965 V
58. Сликарот и неговиот модел Le peintre et son modèle	акватинта и бакропис aquatinte et eau-forte	33 × 45	10. III. 1965 I
59. Венера и Амор Vénus et l'amour	акватинта aquatinte	43 × 51	10. III. 1965 VII
60. Во ателје Dans l'atelier	акватинта и сува игла aquatinte et pointe-sèche	46 × 61	13. III. 1965 I

Ут на столица, литографија, 1947
Le hibou sur la chaise, lithographie

Бетсабе II, литографија, 1947
Bethsabée II, lithographie

Галаб на бела позадина, литографија, 1947
Le pigeon sur fond blanc, lithographie

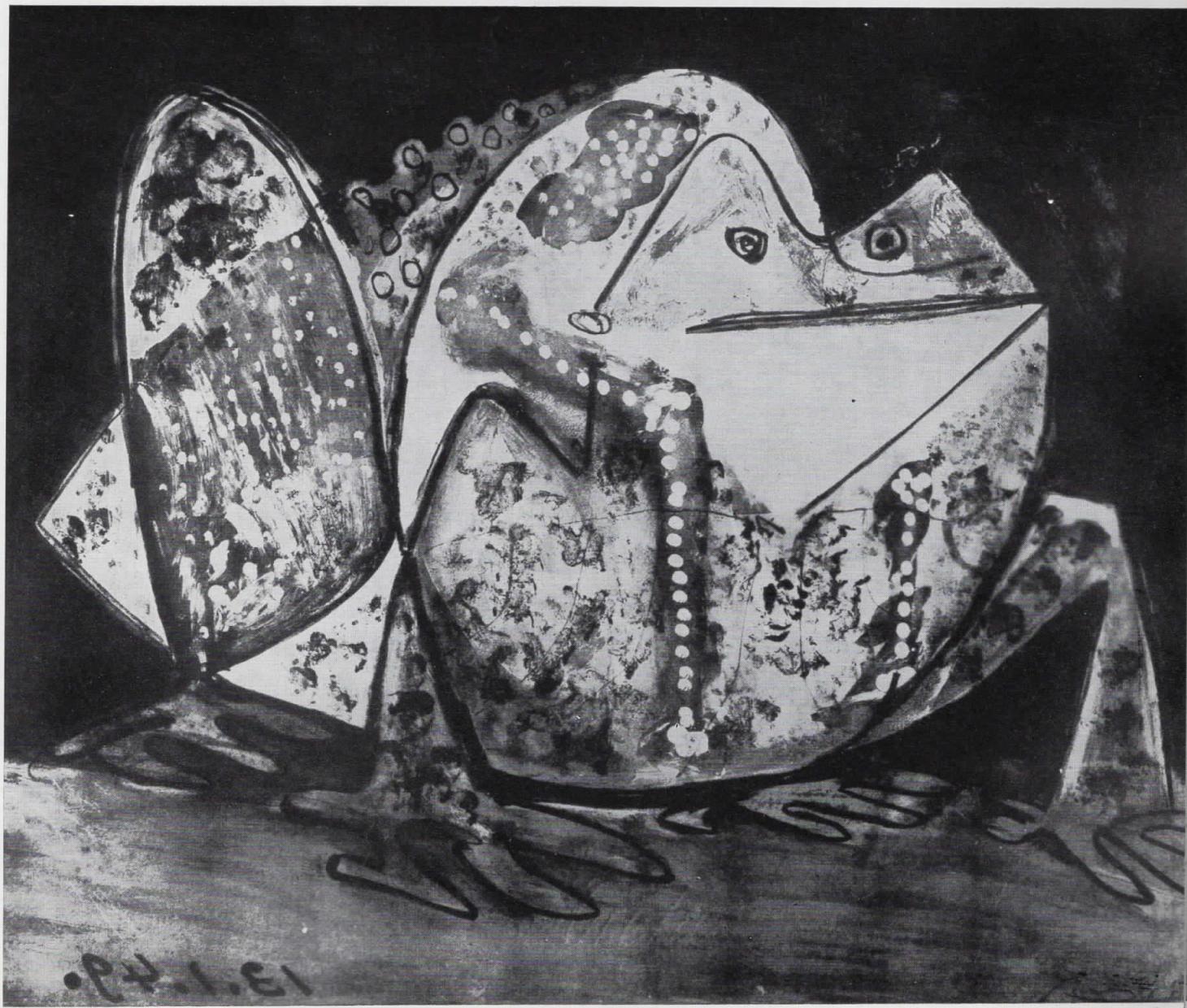

Dimanche 2. février 47.

Човек што спие и клекната жена, литографија, 1947
Dormeur et femme accroupie, lithographie

Крастава жаба, литографија, 1949
Le crapaud, lithographie

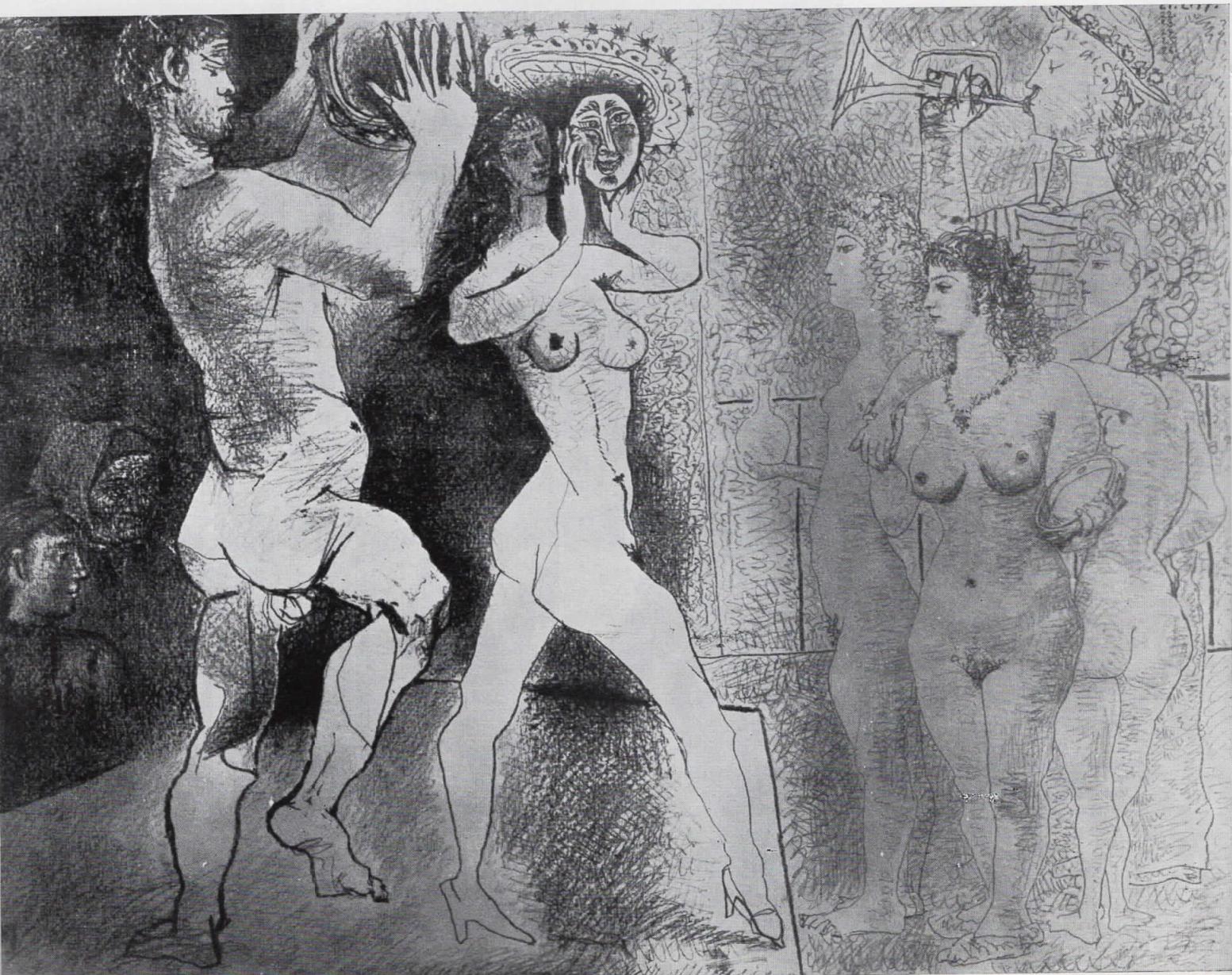
Венера и Амор по Лука Кранах, литографија,
1949
Vénus et l'amour d'après Lucas Cranach,
lithographie

Венера и Амур на црн фон
литографија, 1949

Vénus et l'amour sur fond noir,
lithographie

Проба, литографија, 1954
La répétition, lithographie

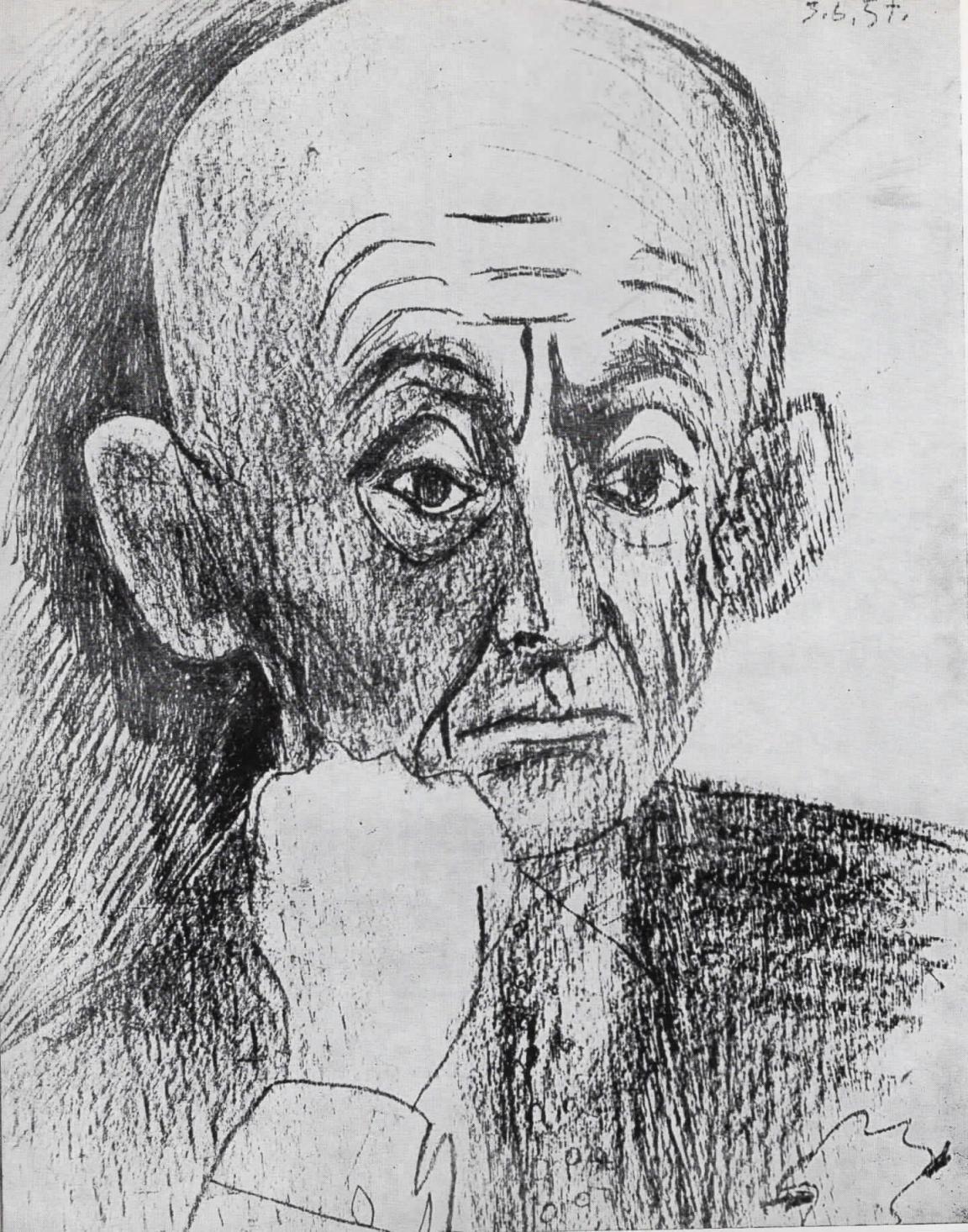

Модел и две личности, литографија, 1954
Le modèle et deux personnages, lithographie

14.3.54.

3.6.57.

Портрет на Х. К. литографија, 1957
Portrait de H. K. lithographie

Игри и четиво, литографија, 1953
Les jeux et la lecture, lithographie

Две жени, линорез, 1959
Deux femmes, linogravure

P.P.R. 75

Баханалија од 27 XI 1959, линорез 1959
Bacchanale de 27. XI. 1959, linogravure, 1959

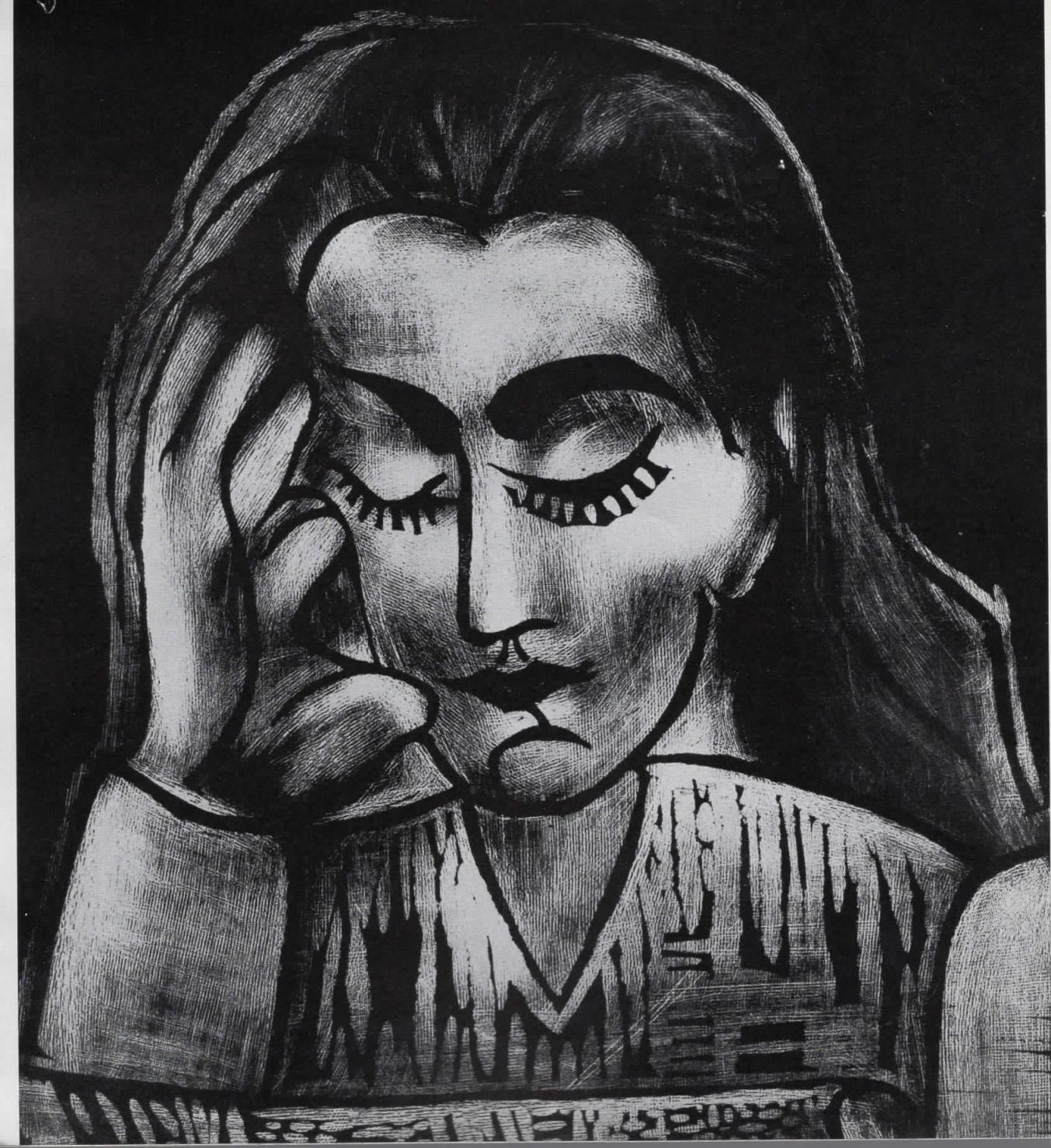

Глава на фаун,
линорез, 1962
Tête de faune,
linogravure

Мртва природа со
шише, линорез, 1962
Nature morte à la bouteille,
linogravure

Жаклина која
чита, линорез.
1962

Jacqueline lisant,
linogravure

издава : музей на современа уметност, скопје
édition : musée d'art contemporain, skopje
предговор : борис петковски
préface : Boris Petkovski
текст : љубица дамјановска и соња абациева
texte : Љубица Дамјановска и Соња Абациева
превод : соња абациева
traduction : Sonja Abacić
прелом на каталогот : драгутин аврамовски — гуте и душко кузмановски
maquette : Dragutin Avramovski — Gute i Dusko Kuzmanovski
плакат : драгутин аврамовски — гуте
affiche : Dragutin Avramovski — Gute
поставка на изложбата : стојан петровиќ и драгутин аврамовски — гуте
accrochage : Stojan Petrović i Dragutin Avramovski — Gute
печатница : графички завод „гоце делчев“
imprimerie : Grafichki zavod „Gocé Delčev“
тираж : 700
tirage : 700

